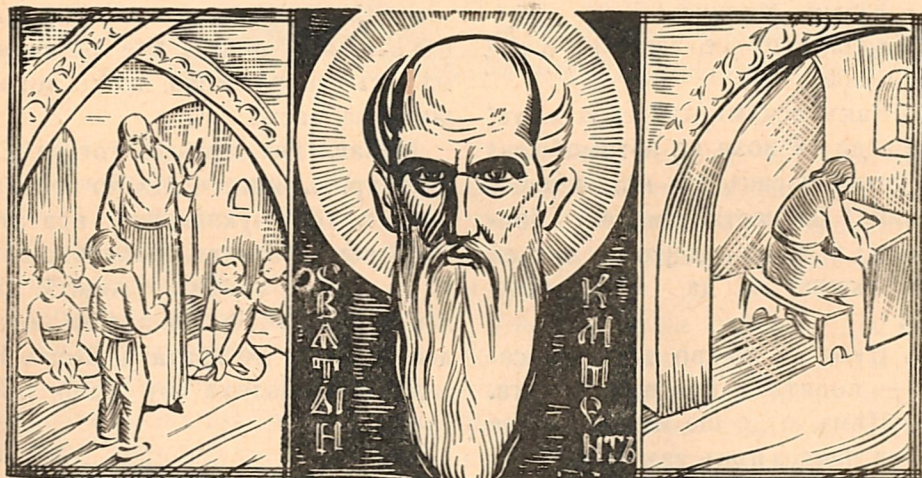

— Вземи Милчо, тия пари ги сбрахме ние за твоята майка и да си купите нѣщо за ядене! Разказахме на всички за тебе и за майка ти! Всѣки даде по едно левче! А учителтъ обеща да назначи майка ти

въ София, за да можеш да учиш и ти съ насъ. Милчо не можа да каже нищо. Очитѣ му се напълниха съ горещи сълзи, и той заплака. Съ сълзитѣ се изливаше и неговата благодарностъ.

Григоръ Угаровъ

КЛИМЕНТЪ ОХРИДСКИ

Климентъ Охридски пристигна отъ Моравия. Войницитѣ на князь Святополкъ го преследваха като глутница вълци. Презъ долинитѣ и тъмнитѣ гори на Моравия старецътъ премина окжсанъ и гладенъ. Преплува Дунава и навлѣзе въ ширната държавана на царъ Бориса. Бѣше есенъ. По хълмоветѣ зрѣеха кехлибарни гроздове. Птичитѣ ята отлитаха. Царътъ го посрещна въ Плиска съ топли думи. Обсипа го съ милости. Бързо прегорѣха жититѣ рани. Зимата затрупа Плиска

съ снѣгъ. Презъ дълбокитѣ нощи царъ Борисъ често спохождаше своя гостъ и беседваше до късно съ него за вѣрата.

Щомъ се пукна пролѣтъта и отъ Бѣло море задуха развигорѣтъ, Климентъ се дигна и потегли къмъ южнитѣ земи на държавата. Обходи Охридъ, Дѣволъ и Гловеница, тамъ кждето се бѣлѣеха бѣлитѣ кули на болярина Довеата. Старецътъ завари тамъ пустиня: народътъ се давѣше въ тъмнина. Българинътъ живѣеше въ оскуди. Тогава мжд-